

Och vi kunde
uppfatta morgonen
efter vaknätterna
när ångesten
ridit
våra ansikten
trötta och härjade

Då kunde vi
bukta ut
de parallella
linjerna
desarmera
minorna
av ensamhet
och rädsla

Först
när ensamhet
och rädsla
tvingat
ut mig
på gatorna

skall jag veta
vad det är
att mötas
i Världen.

Att kunna vara
den man är
mellan
krig och försoning
kärlek och hat
mellan
de olika systemen
för tänkande
de ideologiska
de teologiska
mellan födelse
och död
mellan människa
och människa

Att slippa posera
med ett ytskikt
som döljer allt

som finns
att berätta
inom oss

Vårt behov av trygghet
tröst och förlåt
den dag
ett barn
upphör
att vara
barn
och själv
får ta hand
om sin gråt

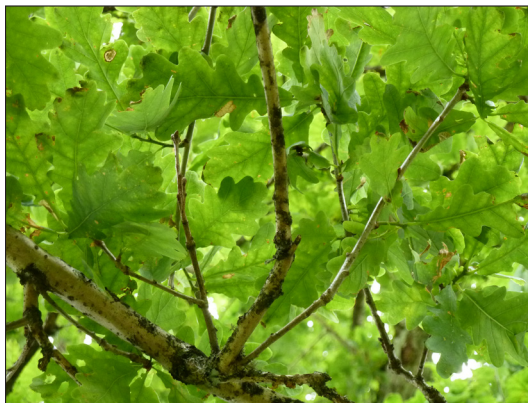
Om dina barn
sitter vid fönstret
och frågar dig
vem det var
som gick förbi
här utanför
kan du ju svara
att det var
ingen särskild

som alltid vandrar
förbi här
när hans drömmar
blir större
än vad han själv
kan bära
inom sig

Då måste han
vandra ut
och dela dom
med andra
som också söker
då måste han
tala med fåglarna
och träden
med haven och bäckarna
med de omutbara
bland sina minsta bröder

Bland dem
som inte har något
att förlora
mer än
sig själva

Så hade vi
suttit
hela natten
under stjärnorna
i den nionde symfonins
Europa
att drömmen
vävts in i
det som också
verkligen fanns
det synbara
och Allena hade
för en stund
fått lov
att somna
med en filt
bredd över sig

~ Pelle Jageby ~

är musiker, låtskrivare och poet. I Sångar till Allena tar han oss med till olika bestämda geografiska platser, men också till resor i tid och rum.

”Att resa är att möta livet. Det här är betraktelser från min resa i livet, till olika länder, olika tider, tillbaka i mitt liv, i nuet och framåt i tiden. För att förstå det som händer behöver man resa i tid och rum för att se hur allting hör ihop.”

Detta är Pelle Jagebys andra diktsamling. Den första heter Europeiska bilder, som skrevs tillsammans med Bo Scharping och gavs ut 1992.